

**ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΠΡΟΥ
ΣΤΗΝ ΙΕΡΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΜΕ ΤΗΝ
ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΛΗΞΗΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ.
Δευτέρα 26 Ιουνίου 2013.**

Σεβασμιώτατοι,
Ἀξιότιμα Μέλη τῆς Σχολικῆς Ἐφορίας,
Ἅγιε Διευθυντά, Ἐλλόγιμοι κύριοι καθηγητές,
Ἀγαπητοί μου ἱεροσπουδαστές, εὐγενεῖς προσκεκλημένοι,

Εὐχαριστίες καί δοξολογίες ἀναπέμπουμε πρός τόν Πανάγα-
θο καί Φωτοδότη Κύριο, γιατί ἕνα ἀκόμη ἔτος καρποφόρου λει-
τουργίας προσετέθη στή μακρά ἐκκλησιαστική λειτουργία τῆς
Ἱερατικῆς μας Σχολῆς «**Ἀπόστολος Βαρνάβας**».

Ἡ σεβασμία καί γεραρά αὐτή Σχολή, στή συνείδηση ὅλων μας,
ἀναδείχτηκε μία πνευματική τροφός γιά τήν Ἐκκλησία τῆς Κύ-
πρου. Ἑκατοντάδες ὑπῆρξαν οἱ ἀπόφοιτοί της, οἱ ὅποιοι ἀφοῦ δι-
δάχτηκαν καί βίωσαν τίς ἀξίες τῶν «**ἱερῶν γραμμάτων**», ἐνεδύ-
θησαν τό τιμημένο ράσο καί ἀναδείχτηκαν σηματοφόροι τῶν ἰδε-
ωδῶν της χριστιανικῆς μας πίστεως καί τῆς πεφιλημένης μας Πα-
τρίδας.

Γι' αὐτό θεωρῶ χρέος μου νά ἀπονείμω τόν πρέποντα ἔπαινο
πρός ὅλους τους κληρικούς μας καί νά τοὺς ἐκφράσω τά αἰσθή-
ματα τῆς εὐγνωμοσύνης μας, γιατί μετουσίωσαν τά ὅσα στή σε-
βάσμια αὐτή σχολή διδάχτηκαν, σέ βίωμα καί πράξη. Γιατί προ-
σέφεραν τό μάννα τῆς πνευματικότητάς τους στό χριστεπώνυμο
ποίμνιο, πού ἡ Μητέρα Ἐκκλησία τοὺς ἐμπιστεύτηκε.

Σήμερα ζοῦμε σέ πολύ χαλεπούς καιρούς. Τά χριστιανικά ἰδεώδη ὄχι μόνο παραγνωρίζονται ἀλλά ἐμπαίζονται καί χλευάζονται. Οἱ ἠθικές καί χριστιανικές ἀξίες πάνω στίς ὁποῖες ἔπρεπε νά θεμελιώνουμε τή χαρά καί τήν εὐτυχία μας καθυβρίζονται. «**Πάντες οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται**» (Τιμ. Β΄ 3, 13) κατά τόν Ἀπόστολο Παῦλο.

Οἱ ἀντιπνευματικές θύελλες πού ὑφιστάμεθα εἶναι τόσες καί τέτοιες, ὥστε πολλάκις ἔχουμε τήν αἴσθηση ὅτι τά πάντα χάνονται· ὅτι τά πάντα βουλιάζουν. Καί ὅμως ὁ Δομήτωρ τῆς Ἐκκλησίας ὑπερέχει ἀπό κάθε διαβολική μεθοδία καί κακία «**Πολλά τά κύματα καί χαλεπόν τό κλυδώνιον· ἀλλ’ οὐ δεδοίκαμεν μή καταποντισθῶμεν· ἐπὶ γάρ τῆς πέτρας ἐστήκαμεν. Μαινέσθω ἡ θάλασσα· πέτραν διαλύσαι οὐ δύναται· ἐγειρέσθω τά κύματα, τοῦ Ἰησοῦ τό πλοῖον καταποντίσαι οὐκ ἰσχύει**» (Ἰωάννου Χρυσοστόμου. «Ἐγκώμιον εἰς τοὺς Ἀγίους Πάντας», Ἀπαντα Ἀγίων Πατέρων 26, 714Α)

Στόν πνευματικό αὐτόν ἀγῶνα κατά τῶν μεθοδιῶν τοῦ διαβόλου, ἡ Ἐκκλησία Κύπρου θεωρεῖ τήν Ἱερατική Σχολή, σάν μία ἔμψυχη πηγή τοῦ ἀγωνιστικοῦ της δυναμικοῦ. Γιατί πιστεύει ἀκράδαντα ὅτι στόν ἱερό αὐτό χῶρο καί διδάσκονται καί βιώνονται τά ἱερά νάματα τῆς ὀρθοδοξίας καί τοῦ ἑλληνισμοῦ. Ἐδῶ διαμορφώνονται ψυχές καί συνειδήσεις κατά Χριστό, οἱ ὁποῖες θά μεταλαμπαδεύσουν αὔριο στό ποίμνιό τους τήν εὐσέβεια καί τό σεβασμό πρός τήν Ἐκκλησία καί τόν Χριστό.

Γιά τοὺς λόγους αὐτοὺς περιβάλλομε τήν ἱερατική Σχολή μέ τή δέουσα ἀγάπη καί προσπαθοῦμε νά τῆς παρέχουμε πᾶσα δυνατή διευκόλυνση, ἠθική καί οἰκονομική, ὥστε νά μπορέσει νά ἀνταποκριθεῖ στίς προσδοκίες μας καί στήν ὑψηλή της ἀποστολή.

Ἐπιθυμῶ στό σημεῖο αὐτό νά ἐξάρω καί τήν πολυτιμότερη συμβολή τῆς γεραρᾶς Μονῆς Κύκκου, ἡ ὁποία ἀπό τῆς ἰδρύσεως τῆς Σχολῆς, τό 1949 μέχρι σήμερον, ἐνισχύει καί στηρίζει αὐτήν παντοιοτρόπως. Ἰδιαίτερες εὐχαριστίες ἀπευθύνω καί πρός τόν Μητροπολίτη Κύκκου καί Τηλλυρίας κύριο Νικηφόρο καθὼς καί

πρός τὰ Μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου γιὰ τὴν ὀλοπρόθυμη στήριξή τους πρὸς τὴ Σχολή.

Εὐχαριστῶ ἀκόμη τὸν Πρόεδρο τῆς Σχολικῆς Ἐφορίας Πανιερώτατο Μητροπολίτη Κωνσταντίας καὶ Ἀμμοχώστου κύριο Βασίλειο, καθὼς καὶ ὅλα τὰ σεβαστά Μέλη τῆς Σχολικῆς Ἐφορίας γιὰ τὴν ἀγαστὴ συνεργασία πού εἶχαν μεταξύ τους καὶ μέ τὴ Σχολή, γιὰ τὴν πρόοδό της.

Εὐχαριστίες καὶ ἔπαινο ἐγκάρδιο ἀπονέμω ἐπίσης πρὸς τὸν Διευθυντὴ καὶ τοὺς Καθηγητὲς γιὰ τὴν καθόλου προσφορά τους πρὸς τὴν Ἱερατικὴ Σχολή.

Ἀγαπητοὶ μου τελειόφοιτοι,

Ἀσφαλέστατα ἡ σημερινὴ ἡμέρα εἶναι πολὺ συγκινητικὴ καὶ καθοριστικὴ γιὰ σᾶς. Σᾶς συγχαίρουμε καὶ ἐπευλογοῦμε τὴν ἔξοδό σας ἀπὸ τὴν πνευματικὴ σας τροφὴ. Ἡ Ἱερατικὴ Σχολή, στήν ὁποία εἶχατε τὴν εὐτυχία καὶ τὴν εὐλογία νὰ φοιτήσετε, ἐπὶ σειράν ἐτῶν, σᾶς ἐξέθρεψε μέ τὴν κατὰ Χριστὸν παιδεία, τὴν κατὰ Χριστό εὐσέβεια καὶ ἰδιαιτέρως σᾶς μύησε στήν κατὰ Χριστό βιοτή. Σᾶς δίδαξε, ὅπως ὁ Ἀπόστολος Παῦλος τὸν Τιμόθεο **«ἵνα εἰδῇτε πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἣτις ἐστὶν ἐκκλησία Θεοῦ ζώντος, στῦλος καὶ ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας»** (Α΄ Τιμ. 3, 15). Γιὰ νὰ γνωρίζετε δηλαδή, πῶς πρέπει νὰ ζεῖτε καὶ νὰ συμπεριφέρεστε στὸν οἶκο τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι ἡ Ἐκκλησία τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, ὁ στῦλος καὶ τό θεμέλιο τῆς ἀλήθειας.

Προσωπικά θέλω τὸν κληρικό νὰ εἶναι ἀφιερωμένος στήν Ἐκκλησία του, νὰ μελετᾷ τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ καθημερινά, νὰ ἐξομολογεῖ, νὰ ἱεουργεῖ καὶ νὰ βιώνει τὰ μεγαλεῖα τῆς ὑψηλῆς του ἀποστολῆς. Μ' ἓνα λόγο, νὰ εἶναι ψυχῇ τε καὶ σώματι ἀφοσιωμένος στό ποιμαντικὸ του διακόνημα.

Ἡ σημερινὴ κοινωνία, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά, ἔχει ἀνάγκη πνευματικῶν καθοδηγητῶν. Τό ἔργο τοῦ κληρικοῦ εἶναι ὑπὲρ ποτέ ἄλλοτε δύσκολο, πολύμοχθο, ἀλλὰ καὶ ἡδύμοχθο.

Γι' αυτό καί απαιτείται από μέρους σας πολλή περισυλλογή καί αδιάλειπτη προσευχή, γιά τήν ἐπιτυχία τῶν ὑψηλῶν σας στόχων. Πρέπει ὁ λόγος σας νά εἶναι ἀπότοκος τῶν πράξεών σας καί νά συνάδει ἀπόλυτα μέ τά κείμενα τοῦ Ἀγίας Γραφῆς.

Ἡ Ἐκκλησία, ἀγαπητοί μου, Σᾶς ἐμπιστεύεται ποίμνιο λογικό καί σᾶς ἐγκαθιστᾷ στό μέσο αὐτοῦ, ὡς πνευματικούς ποιμένας! Αὐτό εἶναι πολύ μεγάλη τιμή, ἡ ὁποία ὁμως συνεπάγεται καί πολύ μεγάλες εὐθύνες. Γι' αὐτό πρέπει νά δώσετε ὅλον τόν καλόν ἑαυτό Σας, ὥστε νά ἀναδειχθεῖτε ἄξιοι αὐτῆς τῆς τιμῆς καί νά ὁδηγήσετε τό ποίμνιό σας «εἰς νομάς σωτηρίους».

Τέλος, ἀγαπητοί μου τελειόφοιτοι, θέλω νά σᾶς ἐκφράσω καί τή μεγάλη μου ἀγωνία γιά τή χειμαζόμενη Πατρίδα μας. Διερχόμεθα ἀκόμα τή μεγάλη Παρασκευή τῶν παθῶν μας. Ὁ Τοῦρκος κατακτητής, ὅσο ὁ χρόνος παρέρχεται, ἄλλο τόσο συμπεριφέρεται μέ ἀλαζονεία ἔναντι τῶν ἀπαράγραπτων δικαίων τοῦ λαοῦ μας· ἄλλο τόσο ἡ ὀφρὺς αὐτοῦ ἐπαίρεται.

Ἀπό τήν ἄλλη ὁ λαός μας, μετά τήν οἰκονομική κρίση πού ξέσπασε, φαίνεται ὅτι ἔχει ὑποστεῖ μία ἡττοπάθεια καί ἔχει περιπέσει σέ μία μοιρολατρία. Ἡ ἐθνική του βούληση γιά διεκδίκηση τῶν δικαίων του ἀκολουθεῖ μία ἐπικίνδυνη κατιοῦσα πορεία.

Στό μέσο αὐτοῦ του πόνου καί αὐτῆς τῆς ἀγωνίας ἀναλαμβάνετε, ἀγαπητοί μου, τά ποιμαντικά σας καθήκοντα. Γι' αὐτό καί οἱ εὐθύνες σας εἶναι πολύ ἀύξημένες. Ὁ πιστός κληρικός ἔχει πάντοτε ἐστραμμένες τίς ἐλπίδες του στό Θεό καί οὐδέποτε ἐπιτρέπει στόν ἑαυτό του νά χάνει τήν πίστη του καί τίς ἐλπίδες του.

Στή μακραίωνα ἱστορική μας πορεία περάσαμε ἀπό πολύ χειρότερες συνθήκες καί ὁμως ἡ Χάρις καί ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μᾶς διεφύλαξε στή γῆ τῶν πατέρων καί τῶν προγόνων μας.

Ὁ ἱερός κληρὸς ὑπῆρξε πάντοτε πρωτοπόρος στοὺς ἱερούς αὐτοὺς ἀγῶνες. Τόν ἴδιο ρόλο ἔχετε νά διαδραματίσετε καί σεῖς σήμερον. Ἀναδειχθεῖτε σηματοφόροι, ἐμπνευστές καί καθοδηγητές τοῦ λαοῦ μας, γιά τή σωτηρία τῆς Πατρίδας μας, τῆς «νήσου

τῶν Ἀγίων καί τῶν Μαρτύρων». Πάντοτε, ἅς βιώνουμε τό ἐλπιδοφόρο ἀγιογραφικό μήνυμα τοῦ προφητάνακτος Δαβίδ. «Οὗτοι ἐν ἅρμασι καί οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δέ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα» (Ψαλμός 19, 8).

Μέ αὐτή τήν προσδοκία ἐπιδαφιλεύω σ' ὅλους Σας τίς εὐχές τῆς Ἐκκλησίας μας καί εὐχομαι ἀπό κέντρου καρδίας, μέ τή βοήθεια τοῦ Πανάγαθου Θεοῦ, νά ἀναδειχθεῖτε ἄξιοι **«ἐργάται τοῦ ἀμπελῶνος τοῦ Κυρίου».**